

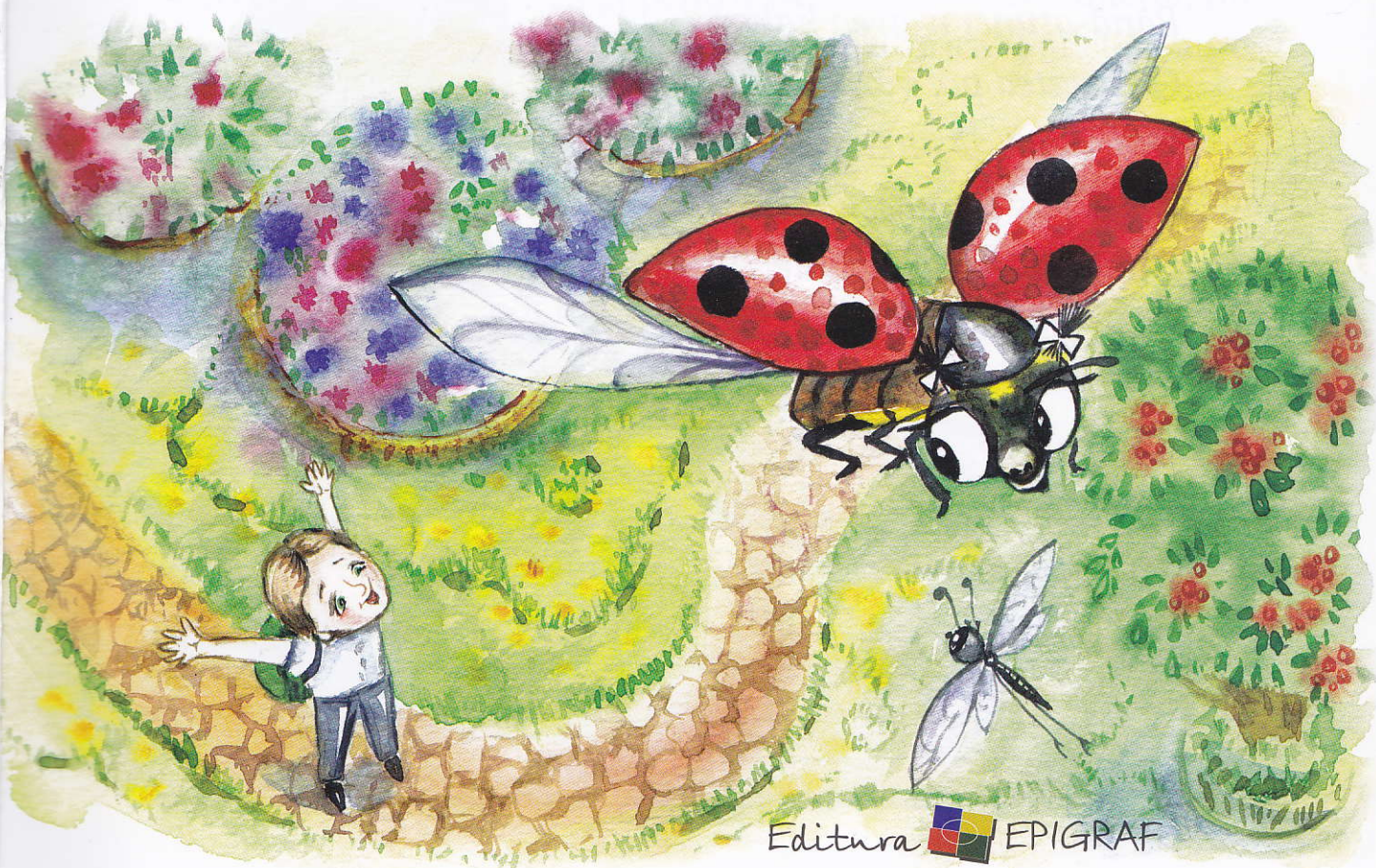
Libris

Respect pentru oameni și cărți

.RO

CRISTINA BUJOR

OBIȘNUITUL NEOBIȘNUIT

Editura

EPIGRAF

Libris CUPRINS

Respect pentru oameni și cărți

„Totul are suflet...” 3

Patul 4

Plapuma 6

Perna 8

Cipicii 10

Oglinda 12

Periuța de dinți 14

Apa 16

Robinetul 18

Pieptenele 20

Scaunul 22

Hainele 24

Buzunarul 26

Cheia 28

Oul 30

Pâinea 32

	Cana	34
	Coșul de gunoi	36
	Cartea	38
	Foaia de hârtie	40
	Fluierul	42
	Jucăriile	44
	Ceasul	46
	Floarea	48
	Ușa	50
	Buburuza	52
	Albina	54
	Soarele	56
	Cireșul	58
	Păsărica	60
	Piatra	62
	„Noapte bună!...”	64
	<i>Ghici cine vorbește</i>	66

Într-o zi, **un** băiețel

A-nceput să deslușească

Graiuri multe, fel de fel:

Dulcea limbă păsărească,

Graiul ierbii pe poteci

Și al florii din ghiveci...

I-a vorbit chiar și-o oglindă,

Și cuierul cel din tindă,

Hainele și-un buzunar!

Până-atunci n-avea habar

Că acestea pot vorbi;

Dar, atent, le auzi.

Și s-a pus el să asculte

Graiul lucrurilor multe.

- Bună dimineața, copile! auzi Mihnea.
Se uită în toate părțile pentru a înțelege de unde venea salutul.
„Cred că mi s-a năzărit!”
- Nu, nu ți s-a părut. Eu te-am salutat.
Mihnea începu să deslușească în scârțâitul patului un șir de cuvinte. Mirat, băiețelul întrebă:
- Patul?... Dar cum de te pot înțelege? Vorbești în limba mea sau eu cunosc graiul lemnului? Nu cumva visezi?
- Ba nu visezi. Mă înțelegi pentru că mă asculți cu sufletul, nu doar cu urechile. Iar cu sufletul poți auzi orice. Sufletele au o singură limbă.
- Păi, și tu ai suflet?
- Totul are suflet.
- Chiar totul? Și ușa, și becul, și apa, și covorul, și frunza?...
- Da. Tot ce există. Și toate lucrurile vorbesc. Depinde doar de tine să le auzi, a spus patul, scârțâind ușor.
- Dar cum?
- Ei, vei învăța încetul cu încetul.
Trebuie să fii atent pentru a vedea că toate lucrurile sunt minunate. Și vei afla multe despre lumea din jur.

- Abia aștept. Povestește-mi despre tine.
- Eu nu sunt doar o bucată de lemn, ci un fost copac, care a stat la sfat cu soarele, stelele, ploaia. În mine respiră 30 de primăveri și 30 de generații de muguri... Fiecare lucru are o istorie în spate și un rol în lume. Sau mai multe... Acum sunt pat, dar și acum sunt util. Ce-ai face fără mine? Ai dormi jos, râse patul.
- Nu te întristează faptul că dintr-un copac plin de viață ai devenit un pat ...nemișcat?

Patul zâmbi:

– Nu mai pot fi copac. Acum sunt pat și mă bucur că te ajut să dormi bine. Dar nu sunt chiar nemișcat: călătoresc alături de tine în toate visele tale. Sunt fericit când adormi în brațele mele. Sunt fericit când citești povești – le ascult cu mare drag. Mă bucur că pot să te alin când te ascunzi printre cearșafuri plângând, simțindu-te aici în siguranță. Sunt fericit când așterni cu grijă plapuma și spui: „Ce bine am dormit! Va fi o zi frumoasă!”

– Va fi o zi frumoasă, patule! zâmbi Mihnea, aranjând plapuma.

PLAPUMA

Respect pentru oameni și cărți

- „Mulțumesc”, auzi Mihnea. Dar era o altă voce. Venea dinspre plapumă.
- Cu plăcere, doamnă... plapumă.
 - Acum e rândul meu să mă odihnesc. Noi, plapumele, muncim noaptea și dormim ziua. Uneori muncim și ziua. Ne place să ne lăsați aranjate frumos, căci nu putem dormi bine când suntem mototolite. Ne dor apoi toate ațele, sau, cum spuneți voi, toate oasele.
 - Cum, și voi munciți?
 - D-apoi cum altfel? Noaptea suntem foarte ocupate: avem mereu grijă, mai ales de copilași – să fie înveliți, să nu le fie prea cald sau prea frig.
 - Vai, nici nu bănuiam că aveți atâta treabă! se miră Mihnea.

– Fac asta de mulți-mulți ani. Sunt plapuma ta de când erai mic. Atât de tare mă îndrăgisei, încât nu voiai să adormi fără mine. Mereu aveai grijă ca jucăriile cu care dormeai să fie și ele învelite. Ți-am vegheat somnul noapte de noapte și îți cunosc toate obiceiurile. Când ți-e prea cald, începi să dai din picioare ca să te dezvelești și mă gâdili foarte tare, că abia de-mi pot ține râsul ca să nu te trezesc. Să știi că sunt o plapumă magică: te poți ascunde sub mine ca într-o căsuță sau chiar ca într-un castel, căci sunt foarte voinică și te pot apăra de orice primejdie. Așa că dormi fără grijă!

– Mulțumesc, plăpumioaro.

– Cu mare drag. Poate vorbești și cu perna. Ea demult vrea să-ți spună ceva, dar e cam rușinoasă, adăugă plapuma, căscând.

PERNA

Respect pentru oameni și cărți

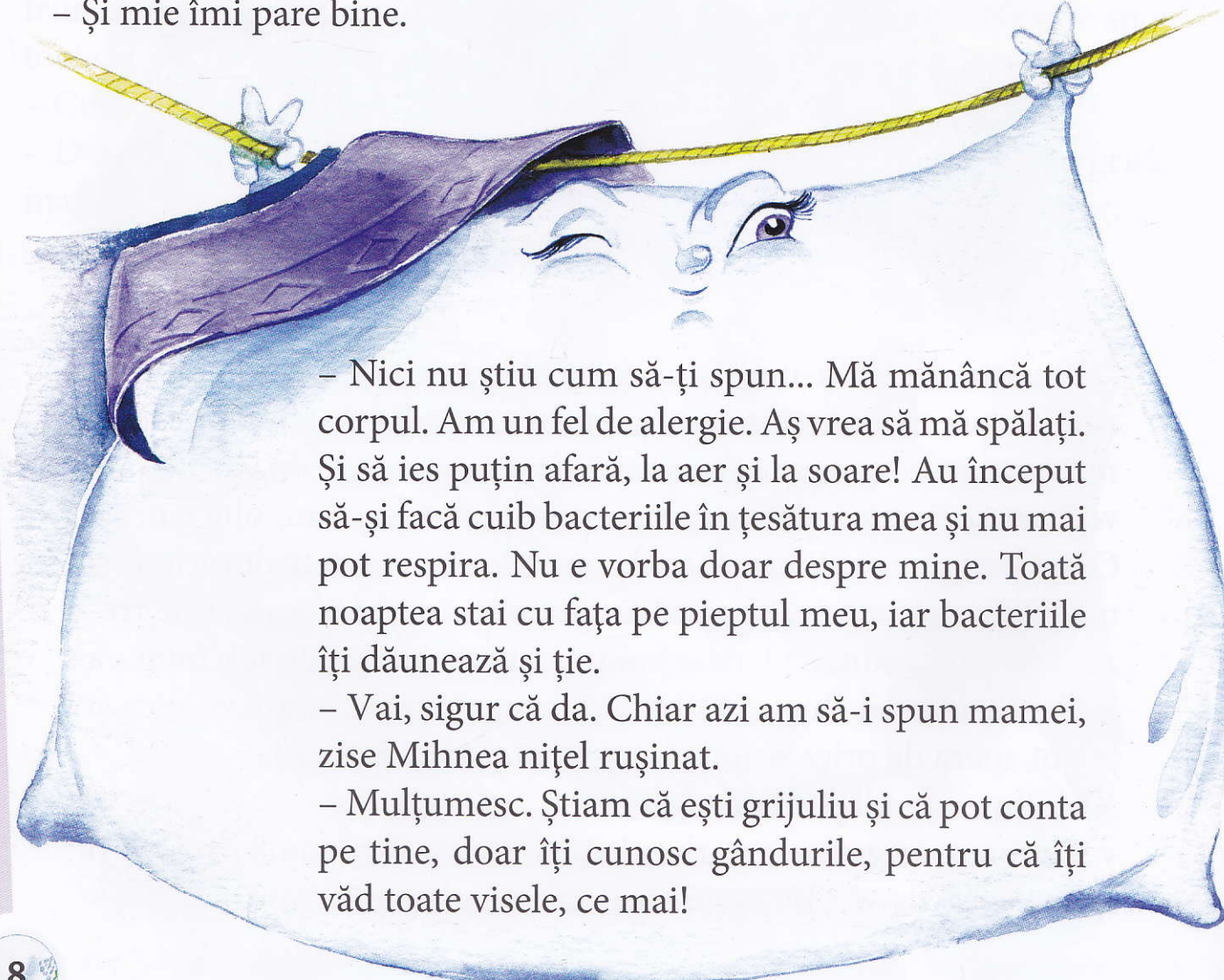
Mihnea se uită la pernă zâmbind, apoi își lipi urechea de ea.

– Bună dimineața, dragă pernă.

– Bună dimineața, șopti pernă. Ce bine îmi pare că putem vorbi.

De când aștept clipa asta!

– Și mie îmi pare bine.

– Nici nu știu cum să-ți spun... Mă mănâncă tot corpul. Am un fel de alergie. Aș vrea să mă spălați. Și să ies puțin afară, la aer și la soare! Au început să-și facă cuib bacteriile în țesătura mea și nu mai pot respira. Nu e vorba doar despre mine. Toată noaptea stai cu fața pe pieptul meu, iar bacteriile îți dăunează și ție.

– Vai, sigur că da. Chiar azi am să-i spun mamei, zise Mihnea nițel rușinat.

– Mulțumesc. Știam că ești grijuliu și că pot conta pe tine, doar îți cunosc gândurile, pentru că îți văd toate visele, ce mai!

- Am visat ceva în noaptea asta?
- Visai că erai la mare – dădeai din mâini și râdeai. Să știi că m-am distrat. Dar ce ne-am relaxat când ați încins o bătaie cu pernele! Ne zbânțuim și ne mai dezmoșim penele. Apoi, facem cunoștință cu celelalte perne din casă, mai schimbăm o vorbă. A fost foarte vesel.
- Și noi ne-am distrat de minune...
- Uite, încă ceva. Cel mai mult îmi place fața de pernă brodată de bunica ta. Nu mai știi care e? E în sertarul de acolo. Mi-e foarte dragă. Poate mă îmbrăcați în ea după ce voi fi spălată?
- Da, desigur...
- Acum întoarce-mă, te rog, pe partea cealaltă și masează-mi puțin spatele, că mi-a amorțit de tot.